Chanadda Petchprayoon. (2017). Causal Modelof Smartphone Addiction

amongUndergraduate Students in Bangkok.Dissertation, Ph.D. (Applied Behavioral Science Research). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor Committee: Dr. NumchaiSupparerkchaisakul, Ph.D.,
Asst.Prof. Dr. KanchanaPattrawiwat, Ph.D.

The aim of this study was 1) to examine the causal relationship model of smartphoneaddiction among undergraduate students in Bangkok;and 2) to compare the model between males and females. The participants consisted of nine hundred eighty six undergraduate students in Bangkok:four hundred and twenty one males and five hundred and sixty five females. The two-stage random sampling technique was used to select the participants in this study. The data was collected using a set of questionnaires witheleven sections the questionnaires were verified for content validity by experts. The Cronbach's alpha coefficient ranged from 0.527 – 0.942 and the confirmatory factor analysis showed that model was a good fit for the indices. It demonstrated the appropriate validity and reliability. The hypothesized models were examined by LISREL.

The research findings were as follows:1) The hypothesized structural relationships of causal factors affecting smartphone addiction among undergraduate students in Bangkok was adjusted in harmony with the fitted empirical data (χ^2 = 458.42, df = 100, p < .01, RMSEA = 0.060, NNFI = 0.95, CFI = 0.96, SRMR = 0.051, χ^2 /df = 4.58). The materialism value was found to be highest, directly affecting smartphone addiction among undergraduate students, all causal variables could accountfor twenty nine percent of the variance in smartphone addiction; 2) there wasno difference between the structural relationship model of the causal factors affecting smartphone addiction between males and femalesbut there were different factor loadings on one observed variable,: the happiness dimension of materialistic values.For theinvariant latent means structures revealed the difference between of latent variable means across two groups. The females had higher latent means of anauthoritative parenting style, family communication, suitable peer activities, andsmartphone addictionthan the males. In contrast, thefemales had lower latent means of self-efficacy andloneliness than the males.

ชนัดดา เพ็ชรประยูร. (2560). แบบจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการติดสมาร์ทโฟน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ ปร.ด. (การวิจัย พฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการการควบคุม:อาจารย์ ดร.นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ภัทราวิวัฒน์.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อศึกษาแบบจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์ เชิงสาเหตุการติดสมาร์ทโฟนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร และ เปรียบเทียบแบบจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการติดสมาร์ทโฟนระหว่างกลุ่มนักศึกษา ชายและกลุ่มนักศึกษาหญิง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน986 คน แบ่งเป็นนักศึกษาชาย 421 คน และนักศึกษาหญิง 565 คน โดยการสุ่มแบบสองขั้นตอน เครื่องมือที่ ใช้รวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม 11 ตอน ที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจาก ผู้เชี่ยวชาญ มีค่าความเชื่อมั่นแบบสอดคล้องภายในของแบบวัดอยู่ระหว่าง 0.527 – 0.942 และมี ความตรงเชิงโครงสร้างอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและทำการ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานด้วยโปรแกรม LISREL

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการติดสมาร์ทโฟนของ นักศึกษาในกรุงเทพมหานครที่ปรับแก้มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเซิงประจักษ์ โดยมีค่า χ^2 = 458.42, df = 100, p < .01, RMSEA = 0.060, NNFI = 0.95, CFI = 0.96, SRMR = 0.051, χ^2 /df = 4.58 และพบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลโดยรวมต่อการติดสมาร์ทโฟนมากที่สุดคือ ค่านิยมแบบ วัตถุนิยม ตัวแปรเชิงสาเหตุทั้งหมดสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการติดสมาร์ทโฟนได้ ร้อยละ 292) แบบจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการติดสมาร์ทโฟนของนักศึกษาใน กรุงเทพมหานครระหว่างกลุ่มนักศึกษาชายและกลุ่มนักศึกษาหญิงมีรูปแบบความสัมพันธ์ที่มี ลักษณะไม่แปรเปลี่ยนระหว่างกลุ่ม แต่พบว่ามีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเพียงตัวแปรสังเกตเดียวคือ ค่านิยมแบบวัตถุนิยมด้านความสุขในชีวิตที่แตกต่างกัน สำหรับค่าเฉลี่ยตัวแปรแฝงการเลี้ยงดูแบบ เอาใจใส่ การสื่อสารภายในครอบครัว กิจกรรมเหมาะสมที่ทำร่วมกับเพื่อน และการติดสมาร์ทโฟนข องกลุ่มนักศึกษาหญิงสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาชาย ส่วนตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถของตนเอง และความเหงาของกลุ่มนักศึกษาหญิงต่ำกว่ากลุ่มนักศึกษาชาย